

Oponentský posudek na diplomovou práci Terezie Horové

"Ověření korespondence mezi mediální a veřejnou agendou"

Primárním cílem předkládané práce je ověření korespondence mezi mediální a veřejnou agendou v oblastech zájmu o téma a postoje k tématu. Samotné slovo "korespondence" v názvu autorka zřejmě zvolila s jasným úmyslem vyhnout se otázce kauzality mezi zkoumanými agendami, což představuje po obsahové stránce jeden z největších problémů práce.

Práce je psaná dobrým stylem, autorka využívá dostatečné množství relevantní zahraniční literatury, práce má logickou strukturu. Některé formulace jsou krkolomné, což místy překáží v teoretické části jasnému představení tématu a v části empirické pak znesnadňuje porozumění záměru a interpretaci dat.

Teoretická část je nejlepší částí práce, autorka využívá relevantní zahraniční literaturu, téma nastolování agendy je pojednáno extenzivně a systematicky. Tato část se nicméně vyznačuje dvěma nedostatky: za prvé, autorka ne vše využívá v empirické části práce a naopak v empirické části zkoumá hypotézy, pro něž nemá v teoretické části oporu (H2, H4). Za druhé, autorka místy překládá části vět a celé věty z odkazovaných textů, aniž by je citovala (jedná se zejména o extenzivně využívaného Dearinga a Rogerse, z náhodně vybraných částí jsou zvoleny doslovné překlady ve druhém odstavci na str. 14, ve 4. odstavci na s. 15 a v prvním odst. na s. 16). Dle mého názoru se jedná v případě diplomové práce o nezanedbatelný prohřešek etice vědecké práce a navrhuji proto komisi zvážit z tohoto důvodu možnost vrátit práci k přepracování za účelem důslednějšího vyhotovení teoretické části práce.

Část věnovaná představení metodologického postupu je dobře zpracovaná, z textu jsou dobře patrné kroky a volby, které autorka zvolila. Autorka by mohla nicméně vysvětlit, na základě čeho zformulovala hypotézy 2 až 5, tyto jsou opřeny o tvrzení, u nichž se lze domnívat, že jde o autorčin "dojem", což vzhledem ke zpracované teoretické části práce není dle mého názoru dostačující a hypotézy mohly být zformulovány adekvátněji (viz odůvodnění hypotéz na s. 40-41). Např. H4 bylo možné zakotvit v poznacích, získaných již v sedmdesátých letech v rámci výzkumů vědomostní mezery a difúze inovací (vyznání by pak bylo možné interpretovat jako motivaci).

Ačkoli je metodologický postup dobře popsán, jeho samotná volba je dle mého názoru chybná. V tradici výzkumu agenda setting se totiž nezkoumá korespondence agend v jednom časovém bodě (jak to činí autorka), ale ovlivňování jednotlivých agend v čase za účelem stanovení kauzálních vztahů mezi agendami. Pokud by autorka zdůvodnila omezení problematiky na korespondenci, mohl bych se pouze ptát po smyslu takového kroku (co z pouhé korespondence vyplývá?). Z textu je nicméně znát zřejmě původní záměr zmapovat vzájemné ovlivňování agend, jak to dokazují autorčiny výroky v úvodu a závěru práce (např. "jsem ... ověřovala, zda se navzájem ovlivňují" na s. 65, což je mj. v rozporu s tvrzením na s. 40). Proč autorka nevyužila starší srovnávací časový bod (či, ještě lépe, body) v tak dlouhotrvající kauze jako jsou církevní restituce? Neexistují žádná starší data, z nichž by se

dalo usoudit na dynamiku zájmu o církevní restituce mimo sledovaný časový bod a určit tak, zda je získaná míra zájmu něčím trvalým či výjimečným?

Zbytek empirické části práce není přesvědčivý zejména v části věnované ordinální regresi, na vině ale zřejmě je jen nesrozumitelnost prezentace analýzy. Dle tab. 3 a 5 a textu v jejich okolí to vypadá, že autorka proměnné zájem a souhlas použila současně jako závislou i nezávislou proměnnou, mohla by toto osvětlit? (např. s ohledem na větu "Ukazuje se, že s rostoucím zájmem... ženy." na s. 59).

Vzhledem k výše uvedeným problémům působí závěry práce nepřesvědčivě; je nyní na autorce, aby komisi přesvědčila o opaku. Práci k obhajobě doporučuji, na základě kvality obhajoby studentky doporučuji komisi hodnocení dobře nebo vrácení práce k přepracování. Je to škoda, neboť pokud by se autorka vyhnula několika málo chybám, mohlo jít o velmi zajímavou práci.

V Jevišovicích 24. 1. 2014

Mgr. Petr Lupač, Ph.D.